

cœlum levatis, mente integra et puro corde dominum semper laudando. Et quamquam ignis fulcit ita magnus et copiosus, nichil tamen de eo¹ læsum vel combustum breviter fuit inventum. Hoc videns populus cœpit unanimiter exclamare, dicens : Isti sunt sancti, isti sunt sancti ! Nephæs est offendere eos. Nam merito videmus quod fides sua sancta est et bona ! Hoc dicto frater ille Jacobus vocatus fuit de igne, et sic sanus exivit et illæsus. Tunc hoc videns, lo cadi² voce magna cœpit clamare dicens : Sanctus non est, sanctus non est ! sed ideo non comburitur quod tunica quam habet in dorso est tela terræ Abrahæ. Ideo nudus exposuit et in ignem sic mittatur. Ut autem finaliter hoc completeretur venerunt pessimi Sarraceni et in duplo plus quam prius ignem accenderunt. Et tunc fratrem Jacobum exuerunt, cujus corpus insuper abluerunt, et ipsum optime oleo perunxerunt, et ut ignis major esset et fortius ageret et arderet, et ad hoc ut ipse frater citius comburi posset, oleum in struem lignorum in copiam maximam dejecerunt, et ipsum fratrem Jacobum in ignem cum impetu impulerunt. Frater autem Thomas et frater Demetrius de foris stabant genibus flexis in orationibus magnis et devotionibus persistentes, et sic frater Jacobus ignem iterum exivit illæsus sicut et prius fecit.

9. *Idem.*

Hoc videns populus unanimiter clamabat dicens ; Peccatum est, peccatum est offendere eos quoniam sancti sunt ! Et sic in populo rumor maximus habebatur. Hoc secundum miraculum videns Lomelic, scilicet Potestas, ad se fratrem Jacobum vocavit et eum se suis fecit indui vestimentis. Et dixit : Vadete fratres, ite cum gratia Dei, quia nullum malum patiemini vos a nobis. Nam bene videmus vos esse bonos et sanctos, et fidem vestram esse veram et sanctam et bonam finaliter nos videmus. Sed ut vobis securius consulamus vos hanc terram exite quam citius potestis, quia ipse Cadi pro posse nititur et laborat vobis auferre vitam. Dum hoc sic diceret, completorium quasi erat, et tunc totus populus ydolatræ omnesque alii, stupefacti et exterriti, dicentes permanebant : Tot et tanta magna mirabilia vidimus nos ab istis, quod nescimus quid nos tenere debeamus et observare ! Dum sic dixissent tunc Lomelic³ accipi fecit illos tres fratres quos ipse portari fecit ultra quoddam brachium maris per aliquantulum spaciū ab illa terra, ubi burgum unum erat, ad quod ille in cuius jam domo fuerant hospitati illos sociavit,⁴ et sic in domo unius ydolatræ sibi hospicium invenerunt. Dum sic autem illic manerent perrexit cadi ad Lomelic dicens ei ; Quid facimus ? lex Machometi destructa est, nec⁵ aliud fiat, nam isti Raban Franchi (scilicet viri religiosi), nunc ibunt predicando per totam contratam istam, et cum tot et tanta fecerunt ipsi in hac contrata, quæ totus populus jam vidiit, omnes convertentur ad eos, et sic lex Machometi aliquid ulterius non valebit. Verumtamen ut ipsa totaliter non sit destructa, tu unum scire debes, quod Machometus precepit in Alchoran (scilicet in lege sua) quod si aliquis unum interficeret Christianum tantum meritum ipse haberet ut si iret ad Mecham. (Unum scire vos debetis quod Alchoran lex Sarracenorum est sicut Christianorum est lex evangelium. Mecha est

¹ *Hak.* nec pannus nec capillus læsus per ignem inventus.

² *The others have not the lo.*

³ *Hak.* Melich. *Mus.* Melik.

⁴ The immediately preceding words are wanting in *Mus.*

⁵ *Ven.* nisi ; *Far.* ni, one of which is required.